

Hugo Bouter

Gerst- en tarweoogst

‘En zij kwamen te Betlehem aan in het begin van de gersteoogst.’

‘Zo sloot zij zich aan bij de arbeidsters van Boaz om op te lezen, totdat de gersteoogst en de tarweoogst afgelopen waren.’

Ruth 1:22; 2:23

De gersteoogst geeft de aard van het nieuwe leven aan, het is het leven van de opstanding, het leven aan de overzijde van dood en graf. En de tarweoogst geeft de plaats van het eeuwige leven aan: het wordt genoten in het Vaderhuis, daar waar de Heer Zelf is en waar Hij eenieder die Hem dient een plaats belooft (‘waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn’).

Het eerste heeft te maken met het Paasfeest (vgl. Joh. 6:9vv.), waarop de eerstelingsgarve van de gersteoogst voor het aangezicht des Heren werd bewogen door de priester.

Het tweede houdt verband met het Pinksterfeest (vgl. Joh. 12:24, 26). Kort gezegd, uit het tarwegraan dat in de aarde is gezaaid (de gestorven Christus), is een rijke oogst aan eerstelingen voor God voortgekomen.

Op het Pinksterfeest werden er twee tarwebeweegbroden als een nieuw spijsoffer aan God aangeboden (Lev. 23:17-20). Dit eerstelingsoffer spreekt van de ene Gemeente van Christus, die gevormd is op de Pinksterdag maar bestaat uit Joden én heidenen.

Oude Sporen 2013

